

Tisztelt Magyar Bírói Egyesület!

A már megjelent levelekkel egyetértve, csatlakozva a Gyulai Törvényszék területén dolgozó bíró kollégák nyilatkozataihoz, különösen dr. Tóth Beáta tanácselnök leveléhez, szakvizsgázó fogalmazóként, titkári kinevezés előtt állóként szeretnék néhány gondolatot megosztani, ami kifejezetten engem és a velem hasonló helyzetben lévőket érinti.

Egyetemi hallgatói éveinkben eldöntjük, hogy a megszerzendő jogász diplománkkal mit is szeretnénk kezdeni, milyen pályán képzeljük el magunkat. Amennyiben a bírói hivatást tűzzük ki célul, akkor már az egyetem második-harmadik évében (átlagosan mondjuk 20 évesen) e célt szem előtt tartva kezdünk el tapasztalatot gyűjteni, dolgozni, plusz tevékenységet vállalni, hiszen ekkor szembesülünk azzal, mi is szükséges a bíróvá váláshoz. Ekkor elkezdjük megalapozni az elkövetkezendő 10 évet, ami minimum kell ahhoz, hogy 30 évesen lehetőségünk legyen arra, hogy bíróvá kinevezhessenek. A diploma minősítése, a versenyek, a fogalmazói versenyvizsga, a másod/harmaddiploma megszerzése, szakjogász képzés, PhD képzés és emellett fogalmazóként a szervezetrendszerben végzett munka mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az egyetemi hallgatóból gyakorló jogásként rengeteg áldozathozatal (a fogalmazói kinevezés miatti költözés, amivel úgy gondolom, nem vagyok egyedül, képzések és az utazások költségei, szabadságok felhasználása a tanulmányokra, munkaidőn kívül tanulmányok írása) és az ezeken keresztül tapasztalatszerzés útján bírók lehessünk.

A 35 éves korhatár tehát pontosan milyen jellegű plusz tapasztalat miatt is szükséges? 30 éves korára az ember a bírósági szervezetben fogalmazóként és titkárként már eltöltött annyi időt, hogy az – véleményem szerint – megfelelő tapasztalatszerzésnek minősüljön. Ezzel szemben ellentmondásos a külső pályázók előnyben részesítése, hiszen tőlük akkor milyen tapasztalatot várunk el? Bírósági szervezetrendszerben eltöltöttet nyilván nem. Miért is előnyösebb akkor egy 35 éves ügyvéd, jogtanácsos, közjegyző stb., mint most egy 30 éves titkár, aki 7 éve a szervezet része?

Az, hogy önként vállalva és tudva, mivel jár ez az életpálya, milyen lemondásokkal, milyen áldozatokkal és cserébe milyen méltánytalanul alacsony bérezéssel, fogalmazók és titkárok kitarítottunk, mert elhivatottak voltunk e jövőnk megvalósítása iránt, mert a bírói pályát nem egyszerűen munkának, hanem hivatásnak tekintjük, ami számunkra megéri/megérte mindezeket.

Ez a Megállapodás (a tartalma és meghozásának körülményei is, hiszen mi, akiket érint, semmit sem tudhattunk meg róla) tulajdonképpen – a továbbra se megfelelő mértékű és nem belátható időn belüli, mai viszonyokhoz mérten nem reális bérelemeléssel – elértékteleníti az eddig befektetett energiáját, erőfeszítéseit a fogalmazóknak és titkároknak.

Gyula, 2024. november 28.

dr. Zsiros Klaudia Viktória
bírószáki fogalmazó, Gyulai Járásbírószáki